

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

วัดดอยธรรมเจดีย์เป็นวัดที่ฝังลึกในหัวใจเรา

ปีนี้อายุ ๙๔ ปี ๖ เดือน เมื่อวานไปวัดท่านแบน วัดดอยธรรมเจดีย์ ไม่ได้ขึ้นข้างบน ไปก็ไปแค่ศาลา เดียวนี้ขึ้นไม่ได้ละ แต่ก่อนปีบ ขึ้นเลยขึ้นไปข้างบน อากาศดีขึ้นไปข้างบนภูเขามันสูง โลงไปหมด อากาศดี ทุกวันนี้ขึ้นไม่ได้ ไปก็ไปแค่ศาลาแล้วก็กลับ แต่ก่อนไปปีบขึ้นสบายๆ วัดดอยธรรมเจดีย์เป็นวัดที่ฝังลึกในหัวใจของเรา ฝังลึกมากทีเดียว แต่ทุกวันนี้ไปไม่ขึ้นข้างบน ไปก็แค่ศาลา ถึงศาลาแล้วก็กลับ แต่ก่อนปีบขึ้นอากาศดีข้างบน

วันนี้ก็ดูไม่มีอะไร อะไรก็เทศน์มามากต่อมากแล้ว อย่าให้เทศน์อะไรเถอะวันนี้ไปวัดดอยธรรมเจดีย์ก็ทำให้ระลึกถึงเณรหนึ่ง ถ้านั้นเป็นถ้าเสื่อ เขาเคยมานอนที่นั่นบ่อยๆ เขาไปเที่ยวหากิน แล้วเขามานอนอยู่ในถ้ำ ถ้ำเสื่อ ที่นี้ไปสร้างวัดที่นั่น เขาก็ไม่รู้ว่าจะสร้างวัด...เสื่อ เณรเรียกเณรแต่กมันก็ไปอยู่ที่นั่น กางมุ้ง คนอยู่ในมุ้ง เสื่ออยู่นอกมุ้ง ฟังเสียงหายใจฟูตฟาดๆ ข้างๆ มุ้ง

มันก็แปลกนะละ อย่างนั้นละจิตเวลาจนตรอก ฟังเสียงหายใจฟูตฟาดๆ อยู่ข้างมุ้งนอกมุ้ง คนอยู่ในมุ้งเณรแต่ก พอระลึกได้ว่าเป็นเสื่อเท่านั้นละจิตลงปึ้งเลยทันที ลงเดี่ยวนั้นเลย จนกระทั่งถึงเวลาบิณฑบาตพระก็ขึ้นไป เณรนี่มันนอนอะไรนักหนา ที่ไหนได้จิตมันรวม พอว่าเสื่ออยู่นอกมุ้ง มันหายใจฟูตฟาดๆ มันเคยไปนอนในถ้ำนั้นเสื่อ ที่นี้เณรไปนอนแทนมัน

พอไปนอนที่นั่นแล้วเสื่อมันมาที่นั่น มันรู้ว่าคน แล้วเสื่อก็ก็นิ่งไป พอทางนี้รู้ว่าเสื่อจิตรวมปึ้งเดี่ยวนั้นเลย รวมสนิทเลย จนกระทั่งถึงเวลาบิณฑบาต พระขึ้นไป เณรมันเป็นยังงอนอนตื่นสายนักหนา ก็พอดีกำลังเณรโดดออกจากมุ้งวิ่งลงไปเลย เพราะสัญญาเดิมว่าเสื่ออยู่นอกมุ้ง จิตมันก็รวม ที่นี้พอจิตถอนขึ้นมาก็โดดจากมุ้งไปเลย วิ่งเลย มันเป็นบ้าอะไรเณร นอนตื่นสายอะไรนักหนา ตื่นสายอะไรเสื่ออยู่ที่มุ้ง แล้วพระก็เลยจะทำอย่างไรละ ไปก็เดินจากนั้นจากนี้ ไม่กล้าเข้าไปตรงนั้น มุ้งก็อยู่นั้นละ เปิดมุ้งวิ่งเลย เสื่อมันอยู่ข้างมุ้ง มันไปดม มันรู้ว่าเป็นคนแล้วมันก็นิ่ง...เสื่อ

ที่นี้พอเณรรู้ว่าเสื่อจิตก็รวมใหญ่เลย จนกระทั่งถึงเวลาบิณฑบาตถึงถอน ถอนก็โดดจากมุ้งวิ่งเลย เพราะสัญญาเดิมว่าเสื่ออยู่นั้น พอพระขึ้นมามาก เดินจากทางนั้นจากทางนี้ เสื่อไปแล้ว พอเสื่อทราบว่าคุณอยู่ในมุ้งเสื่อมันก็ไป คนก็จิตรวม พอจิตถอนขึ้นมาก็โดดจากมุ้งวิ่งลงไปเลย เสื่อไปแล้วละ เสื่อไม่รู้จักคน คนก็ไม่รู้จักเสื่อที่แรกหายใจฟูตฟาดๆ อยู่ข้างมุ้ง ยังไม่ทราบว่าปึ้งอะไร พอระลึกได้ว่าเสื่อเท่านั้นจิตรวม

เดี๋ยวนั้นเลย ปิ้งเดียวหายเจ็บเลย แล้วเสื้อตัวนั้นมันดมดูแล้วมันก็หนี แต่จิตเนรวรรวม จนกระทั่งจิตถอนขึ้นมา ถอนขึ้นมาก็เปิดมุ้งวิ่งเลย ขึ้นไปดูเสื้อหนีแล้ว เนรแตก

ถ้านั้นเป็นถ้ำเสื้อ เสื้อเคยไปนอน เวลากลางวันก็กลางวันเขาก็นอน กลางคืนเขาหากิน แล้วตอนเช้าเขาก็มานอนที่นั่น เวลาเขามาเที่ยวแถวนั้นเขาก็นอนที่นั่น พอรู้ว่าเสื้อรวมเลยนะจิต รวมปิ้งเดี๋ยวนั้นเลย หายเจ็บเลย จนกระทั่งจิตถอนขึ้นมา สัญญาเดิมว่าเสื้ออยู่ที่นั่นยังมี โดดจากมุ้งก็วิ่งลงไปเลย เสื้อไปแล้วแหละ คนเข้าใจว่าเสื้ออยู่ที่นั่น พอขึ้นไปจากดูเท่านั้นเสื้อไปแล้ว ถ้ำที่เนรไปนอนเป็นถ้ำเสื้อมันเคยมานอน เดี๋ยวนีไม่มีละเสื้อแถวนั้นคงไม่มี แต่ก่อนมี ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ